

рат срещу уволнението на учители и др., обвинени във фашистка дейност, както и срещу исканията на комунисти по места за изключване от БЗНС на най-старите членове. И докато при първите подобни прояви се търсят възможности за съвместно решаване на проблемите чрез комитетите на ОФ и ръководствата на РП(к) на различни нива, то през пролетта на 1945 г. съпротивата срещу грубата намеса във вътрешно-организационния живот на дружбите се оформя в борба за запазване самостоятелността на БЗНС като организация⁵.

Процесът на диференциация в БЗНС, започнал с отношението към 4-то ПМС и съвещанието на ВСС от 18-20.01.1945 г. и завършил с конференцията на съюза от 8-9 май 1945 г., и изключването на Г. М. Димитров и Б. Бумбаров, довежда до реалното разцепление на партията и оформянето на опозиционния БЗНС „Н. Петков“.

В Хасково и околията разцеплението добива конкретен вид с изключването на Д. Стоянов от ОК на ОФ през май 1945 г. за „противоотечественофронтowska дейност, разколничество и провеждане на геметовщината в Хасково и околията“. Следва решение на другарския съд при Областната земеделска дружба – Ст. Загора, която изключва „за антисъюзна и антиотечественофронтowska дейност“ Д. Стоянов за 2 месеца и Вакрил Янев завинаги. Следва кампания от пунктови събрания в селата на околията за одобрение решенията на конференцията от 8-9 май, която завършва с голям земеделски събор в Хасково на 20 май. Именно тогава е избрано временно ръководство на Хасковската дружба, в състава на което все още са Добри Желев, Михаил Ковачев и Марчо Тенев. Околийската конференция от 10 юни окончателно оформя разделението на съюза в околията и изключва Д. Стоянов завинаги. Следва още едно околийско събрание на 8 юли, което заличава от списъците на организацията цялата Хасковска градска дружба. Събранието назначава временен комитет, който да извърши презаписване на членовете – „истински и доказани отечественофронтовци“. На това събрание не са допуснати да участват представителите на земеделските дружби от